

31992R0684

1992 3 20

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 74/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 684/92

1992 m. kovo 16 d.

dėl bendrųjų tarptautinio keleivių vežimo tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais taisyklių

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 75 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi pagal Sutarties 75 straipsnio 1 dalies a punktą įgyvendinant bendrą transporto politiką numatyta, *inter alia*, nustatyti tarptautiniam keleivių vežimui kelių transportu taikomas bendrąsias taisykles;

kadangi tokios taisyklės yra nustatytos Tarybos reglamentuose Nr. 117/66/EEB ⁽⁴⁾, (EEB) Nr. 516/72 ⁽⁵⁾, (EEB) Nr. 517/72 ⁽⁶⁾ ir kadangi šiame reglamente neabejojama dėl tais reglamentais pasiektos liberalizacijos;

kadangi laisvė teikti paslaugas yra pagrindinis bendros transporto politikos principas ir reikalauja, kad visų valstybių narių vežėjams būtų garantuota galimybė patekti į tarptautinės transporto rinkas nediskriminuojant jų dėl pilietybės ar steigimosi vietos;

kadangi, siekiant patenkinti rinkos paklausą, švytuoklinėms paslaugoms keleivius apgyvendinant, specialioms reguliarioms paslaugoms ir tam tikroms vienkartinėms paslaugoms reikėtų, atsižvelgiant į tam tikras sąlygas, nustatyti lanksčią tvarką;

kadangi, palaikant susitarimus dėl leidimų reguliarioms paslaugoms ir švytuoklinėms paslaugoms keleivių neapgyvendinant, reikia pakeisti ir papildyti tam tikras taisykles, ypač dėl leidimų išdavimo tvarkos;

kadangi reikia garantuoti, kad būtų laikomasi Sutartyje numatytų konkurencijos taisyklių;

kadangi reikia kiek įmanoma mažinti administracinius formalumus neatsisakant kontrolės priemonių ir nuobaudų, laiduojančių tinkamą šio reglamento taikymą;

kadangi pačioms valstybėms narėms reikia imtis priemonių, kad šis reglamentas būtų įgyvendintas;

kadangi šio reglamento įgyvendinimas turėtų būti kontroliuojamas Komisijai pateikiant ataskaitą, o tolesnė šios srities veikla turėtų būti svarstoma atsižvelgiant į tą ataskaitą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas tarptautiniam keleivių vežimui tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais Bendrijos teritorijoje, kuriuo verčiasi samdos pagrindais ar už atlygį dirbantys vežėjai arba vežėjai savo sąskaita, įsisteigę valstybėje narėje pagal jos įstatymus ir naudojantys toje valstybėje narėje registruotas transporto priemones, kurios pagal savo konstrukciją ir įrangą yra tinkamos vežti daugiau kaip devynis asmenis, įskaitant vairuotoją, bei yra tam skirtos, ir tokių transporto priemonių judėjimui tuščiomis.

Transporto priemonės keitimas arba kelionės nutraukimas, kad dalį jos būtų galima tęsti kita transporto rūšimi, neturi įtakos šio reglamento taikymui.

⁽¹⁾ OL C 120, 1987 5 6, p. 9,
OL C 301, 1988 11 26, p. 5 ir
OL C 31, 1989 2 7, p. 9.

⁽²⁾ OL C 94, 1988 4 11, p. 126.

⁽³⁾ OL C 356, 1987 12 31, p. 62.

⁽⁴⁾ OL L 147, 1966 8 9, p. 2688/66.

⁽⁵⁾ OL L 67, 1972 3 20, p. 13. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2778/78 (OL L 133, 1978 11 30, p. 4).

⁽⁶⁾ OL L 67, 1972 3 20, p. 19. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1301/78 (OL L 158, 1978 6 16, p. 1).

2. Jeigu vežama iš valstybės narės į trečiąją šalį ir atvirkščiai, šis reglamentas taikomas kelionės daliai tos valstybės narės, kurioje keleiviai įlaipinami ar išlaipinami, teritorijoje, sudarius Bendrijos ir atitinkamos trečiosios šalies susitarimą.

3. Kol nesudaryti Bendrijos ir atitinkamų trečiųjų šalių susitari- mai, šis reglamentas netrukdo taikyti valstybių narių su tomis tre- čiosiomis šalimis sudarytų dvišalių susitarimų nuostatų, susijusių su 2 dalyje nurodytu vežimu. Tačiau valstybės narės stengiasi pri- taikyti tuos susitarimus, kad laiduotų nediskriminavimo tarp Bendrijos vežėjų principo laikymąsi.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi šie apibrėžimai:

1. Reguliarios paslaugos

1.1. Reguliarios paslaugos – tai paslaugos, kai keleiviai vežami nustatytais laiko tarpais nustatytais maršrutais, įlaipinant ir išlaipinant keleivius iš anksto numatytoje sustojimo vietoje. Reguliarios paslaugos yra teikiamos visiems, atitinkamai atvejais jas užsisakant iš anksto.

1.2. Kad ir kas jas organizuotų, paslaugos, kai vežami konkrečių kategorijų keleiviai, atsisakant kitų keleivių, jei tokios paslau- gos teikiamos pagal 1.1 pastraipoje nurodytas sąlygas, laiko- mos reguliariomis paslaugomis. Tokios paslaugos toliau vadinamos specialiomis reguliariomis paslaugomis.

Specialios reguliarios paslaugos – tai:

- a) darbuotojų vežimas iš namų į darbovietę ir atgal;
- b) moksleivių ir studentų vežimas į mokymo įstaigą ir atgal;
- c) kareivių ir jų šeimų vežimas iš kilmės valstybės į jų karei- vinių vietas;
- d) miesto vežimas pasienio vietovėse.

Tai, kad specialioji paslauga gali kisti pagal naudotojų porei- kius, neturi įtakos ją priskirti reguliarių paslaugų kategorijai.

1.3. Analogiškų ar laikinų paslaugų organizavimą, tų pačių asmenų, besinaudojančių esamomis reguliariomis paslaugo- mis, aptarnavimą, papildomų transporto priemonių

naudojimą, trumpesnių laiko tarpų taikymą, tam tikrų susto- jimo vietų atsisakymą ir papildomų sustojimo vietų įvedimą esamose reguliariose paslaugose reglamentuoja tos pačios taisyklės kaip ir esamoms reguliarioms paslaugoms.

2. Švytuoklinės paslaugos

2.1. Švytuoklinės paslaugos – tai paslaugos, kai pakartotiniais išvykstamaisiais ir grįžtamaisiais reisais iš anksto suformuo- tos keleivių grupės yra vežamos iš vienintelės išvykimo vietovės į vienintelę paskirties vietovę. Šios grupės, kurias sudaro keleiviai, keliavę išvykstamuoju reisu, vežamos atgal į išvykimo vietą paskesniu reisu. Išvykimo vietovė ir paskir- ties vietovė atitinkamai reiškia vietą, kur reisas prasideda, ir vietą, kur reisas baigiasi, kiekvienu atveju kartu su vietovėmis 50 km spinduliu.

Už išvykimo ir paskirties vietovių ribų grupės gali būti įlai- pinamos bei išlaipinamos atitinkamai trijose skirtingose vie- tose.

Išvykimo ir paskirties vietovės bei papildomi įlaipinimo ir išlaipinimo punktai gali būti vienos ar kelių valstybių narių teritorijoje.

2.2. Švytuoklinės paslaugos keleivius apgyvendinant apima, be vežimo, bent 80 % keleivių apgyvendinimą juos maitinant ar jų nemaitinant paskirties vietoje ir, jei reikia, kelionės metu.

Keleiviai paskirties vietoje praleidžia bent dvi naktis.

Švytuoklinės paslaugas keleivius apgyvendinant gali teikti vežėjų grupės, veikiančios to paties rangovo, o keleiviai gali:

- arba grįžti su kitu negu išvykstamojo reiso, bet tos pačios grupės vežėju,
- arba persėsti pas kitą tos pačios grupės vežėją vienos iš valstybių narių teritorijoje.

Tokių vežėjų pavadinimai (ar vardai ir pavardės) ir persėdimo kelyje punktai pranešami atitinkamų valstybių narių kompe- tentingoms institucijoms Komisijos po konsultacijų su valstybėmis narėmis nustatyta tvarka.

2.3. 2 punkte nurodyta iš anksto suformuota grupė yra grupė, kuriai prieš išvykimą pagal valstybės, kurioje yra įsisteigęs vežėjas, taisyklės atsakingas juridinis ar fizinis asmuo yra sudaręs sutartį ar susitaręs dėl paslaugų kolektyvinio apmokėjimo arba gavęs visų vietų užsakymą ir mokesčių už jas.

3. Vienkartinės paslaugos

3.1. Vienkartinės paslaugos yra paslaugos, kurios neatitinka nei reguliarios paslaugos, nei švytuoklinės paslaugos apibrėžimo.

Jas sudaro:

a) kelionės, kitaip sakant, paslaugos, kurias teikiant ta pati transporto priemonė yra naudojama vežti vieną ar kelias iš anksto suformuotas keleivių grupes, kai kiekviena grupė parvežama į išvykimo vietą;

b) paslaugos:

- teikiamos iš anksto suformuotų keleivių grupėms, kai keleiviai neparvežami į išvykimo punktus tos pačios kelionės metu; ir
- kurios taip pat apima, kai reikia apsisistoti paskirties vietoje, apgyvendinimą ar kitas turistines paslaugas, kurios nėra pagalbinės vežimo ar apgyvendinimo paslaugoms;

c) specialių renginių, tokių kaip seminarų, konferencijų ir kultūros ar sporto renginių, proga organizuojamos paslaugos, kurios neatitinka a ir b punktuose pateiktų apibrėžimų;

d) šio reglamento priede minėtos paslaugos;

e) paslaugos, kurios neatitinka a, b, c ir d punktų kriterijų, t. y. likusios paslaugos.

3.2. 3 punkte minima iš anksto suformuota grupė yra grupė:

a) kuriai prieš išvykimą pagal valstybės, kurioje yra įsisteigęs vežėjas, taisyklės atsakingas juridinis ar fizinis asmuo yra sudaręs sutartį ar susitaręs dėl kolektyvinio apmokėjimo arba gavęs visų vietų užsakymą ar mokėstį už jas; ir

b) kurią sudaro:

- arba bent dvylika žmonių,
- arba žmonių skaičius, neskaitant vairuotojo, sudaro bent 40 % transporto priemonės vietų skaičiaus.

3.3. 3 punkte nurodytos paslaugos nenustoją būti vienkartinėmis paslaugomis vien dėl to, kad jos yra teikiamos tam tikrais laiko tarpais.

3.4. Vienkartinės paslaugas gali teikti vežėjų grupės, veikiančios to paties sutarties vykdytojo vardu, o keleiviai gali persėsti kelyje pas kitą tos pačios grupės vežėją vienos iš valstybių narių teritorijoje.

Tokių vežėjų pavadinimai ir persėdimo kelyje punktai pranešami atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms Komisijos po konsultacijų su valstybėmis narėmis nustatyta tvarka.

4. Vežimo savo sąskaita veikla

Vežimo savo sąskaita veikla yra veikla, kurią vykdo įmonė savo darbuotojams arba ne pelno organizacija savo nariams vežti socialiniais tikslais su sąlyga, kad:

- transporto veikla tai įmonei ar organizacijai tėra pagalbinė veikla,
- naudojamos transporto priemonės yra tos įmonės ar organizacijos nuosavybė arba buvo jų įgytos atidėto apmokėjimo sąlygomis ar pagal ilgalaikės išperkamosios nuomos sutartį ir vairuojamos tos įmonės ar organizacijos darbuotojo.

3 straipsnis

Laisvė teikti paslaugas

1. Visiems 1 straipsnyje nurodytiems samdos pagrindais ar už atlygį dirbantiems vežėjams leidžiama teikti 2 straipsnyje apibrėžtas vežimo paslaugas nediskriminuojant jų dėl pilietybės ar verslo steigimo vietos, jei jie:

- valstybėje, kurioje vežėjas yra įsisteigęs, turi leidimą verstis vežimu teikiant reguliarias paslaugas, švytuoklines paslaugas ar vienkartinės paslaugas tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais,
- atitinka sąlygas, nustatytas pagal Bendrijos taisyklės dėl leidimo verstis keleivių vežimo veikla nacionalinio ir tarptautinio transporto operacijose,
- atitinka teisinius kelių eismo saugos reikalavimus, kurie taikomi vairuotojų kvalifikacijai ir transporto priemonių standartams.

2. Visiems 1 straipsnyje nurodytiems vežėjams savo sąskaita leidžiama teikti 13 straipsnyje apibrėžtas vežimo paslaugas nediskriminuojant jų dėl pilietybės ar įsisteigimo vietos, jei jie:

- valstybėje, kurioje vežėjas yra įsisteigęs, turi leidimą vežti tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais pagal nacionalinių įstatymų nustatytas patekimo į rinką sąlygas,
- atitinka teisinius saugos keliuose reikalavimus, kurie keliami vairuotojų kvalifikacijai ir transporto priemonių standartams.

4 straipsnis

Pateikimas į rinką

1. Švytuoklinėms paslaugoms keleivius apgyvendinant, kurios apibrėžtos 2 straipsnio 2.2 dalyje, ir vienkartinėms paslaugoms, kaip nurodyta 2 straipsnio 3.1 dalies antrosios pastraipos a, b, c ir d punktuose, leidimo nereikia.

2. Specialioms reguliarioms paslaugoms, nurodytoms 2 straipsnio 1.2 dalies antrosios pastraipos a, b, c ir d punktuose, leidimo nereikia, jei jos teikiamos pagal organizatoriaus ir vežėjo sudarytą sutartį.

3. Reisams tuščiomis transporto priemonėmis, kurie yra susiję su šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta vežimo veikla, leidimo taip pat nereikia.

4. Reguliarioms paslaugoms ir švytuoklinėms paslaugoms keleivių neapgyvendinant reikia leidimo pagal 5–10 straipsnius. Likusioms atsitiktinėms paslaugoms, kaip jos apibrėžtos 2 straipsnio 3.1 dalies antrosios pastraipos e punkte, ir specialioms reguliarioms paslaugoms, išskyrus tas, kurios nurodytos šio straipsnio 2 dalyje, taip pat reikia leidimo pagal minėtus straipsnius.

5. Vežėjams savo sąskaita tvarka nustatyta 13 straipsnyje.

II SKIRSNIS

REGULIARIOS PASLAUGOS, ŠVYTUOKLINĖS PASLAUGOS KELEIVIŲ NEAPGYVENDINANT IR KITOS PASLAUGOS, KURIOMS REIKIA LEIDIMO

5 straipsnis

Leidimo pobūdis

1. Leidimai išduodami transporto įmonės vardu; jie negali būti perduoti trečiosioms šalims. Tačiau leidimą gavęs vežėjas gali, 6 straipsnio 1 dalyje nurodytai institucijai sutinkant, tą paslaugą teikti per subrangovą. Šiuo atveju leidime nurodomas pastarosios įmonės pavadinimas ir jos kaip subrangovo vaidmuo. Subrangovas privalo atitikti 3 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

Jei įmonės, susivienija teikti reguliarias paslaugas ar švytuoklines paslaugas, leidimas išduodamas visų įmonių vardu. Jis įteikiamas įmonei, kuri tvarko paslaugą, o kitos įmonės gauna kopijas. Leidime nurodomi visų operatorių pavadinimai.

2. Leidimas išduodamas ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui reguliarioms paslaugoms ir dvejų metų laikotarpiui švytuoklinėms paslaugoms keleivių neapgyvendinant. Pareiškėjo prašymu arba valstybių narių, kurių teritorijoje keleiviai įlaipinami ar išlaipinami, savitarpio susitarimu gali būti nustatytas trumpesnis terminas.

3. Leidime nurodoma:

- a) paslaugos tipas;
- b) paslaugos maršrutas, konkrečiai nurodant išvykimo vietą ir paskirties vietą;
- c) leidimo galiojimo terminas;
- d) reguliarioms paslaugoms – sustojimo vietos ir tvarkaraštis.

4. Leidimai atitinka Komisijos po konsultacijų su valstybėmis narėmis parengtą pavyzdį.

5. Leidimai jų turėtojui (-ams) suteikia teisę teikti reguliarias paslaugas ir švytuoklines paslaugas keleivių neapgyvendinant visų valstybių narių teritorijose, kurias kerta teikiamų paslaugų maršrutai.

6 straipsnis

Paraiškų leidimui pateikimas

1. Paraiškos leidimui pateikiamos valstybės narės, kurios teritorijoje yra išvykimo vieta, kompetentingoms institucijoms, toliau vadinamoms „leidimą išduodančiomis institucijomis“.

Reguliarių paslaugų atveju „išvykimo vieta“ reiškia vieną iš galinių sustojimo vietų.

2. Paraiškos atitinka Komisijos po konsultacijų su valstybėmis narėmis parengtą pavyzdį.

3. Asmenys, pateikę paraišką leidimui, pateikia bet kokią informaciją, kurią jie laiko esant svarbia arba kurios reikalauja leidimą išduodanti institucija.

7 straipsnis

Leidimų išdavimo tvarka

1. Leidimai išduodami, gavus visų valstybių narių, kurių teritorijose keleiviai įlaipinami arba išlaipinami, kompetentingų institucijų pritarimą. Leidimą išduodanti institucija persiunčia tokioms institucijoms ir valstybių narių, kurių teritorijos kertamos neįlaipinant ir neišlaipinant keleivių, kompetentingoms institucijoms paraiškos kopiją kartu su kitų reikiamų dokumentų kopijomis ir jos įvertinimą.

2. Valstybių narių, kurių pritarimo buvo prašyta, kompetentingos institucijos per du mėnesius praneša leidimą išduodančiai institucijai apie savo sprendimą dėl paraiškos. Šis laikas skaičiuojamas nuo prašymo pareikšti nuomonę gavimo datos. Jeigu leidimą išduodanti įstaiga per tą laiką atsakymo negauna, laikoma, kad institucijos, į kurias buvo kreiptasi, davė savo sutikimą.

Valstybių narių, kurių teritorijos kertamos neįlaipinant ar neišlaipinant keleivių, institucijos savo pastabas leidimą išduodančiai institucijai gali pranešti per pirmoje pastraipoje nustatytą laiką.

3. Remdamasi šio straipsnio 7 ir 8 dalimis, leidimą išduodanti institucija sprendimą dėl paraiškos priima per tris mėnesius nuo paraiškos pateikimo dienos.

4. a) paraiška gali būti atmesta:

- jei pareiškėjas jam tiesiogiai prieinamomis priemonėmis negali teikti paraiškoje nurodytos paslaugos,
- jei pareiškėjas anksčiau nesilaikė nacionalinių arba tarptautinių kelių transporto teisės normų, o ypač sąlygų ir reikalavimų dėl leidimų tarptautinėms keleivių vežimo kelių transportu paslaugoms, arba šiurkščiai pažeidė nustatytas saugos keliuose teisės normas, ypač taisykles, taikomas transporto priemonėms ir vairuotojų vairavimo ir poilsio laikui,
- jei paraiškos leidimo galiojimo laikui pratęsti pateikimo atveju nebuvo laikytasi leidimui nustatytų sąlygų;

b) paraiška taip pat gali būti atmesta:

- i) jei nustatoma, kad svarstoma paslauga tiesiogiai trikdytų teikiamas reguliarias paslaugas, kurioms leidimas jau išduotas, išskyrus atvejus, kai svarstomas reguliarias paslaugas teikia tik vienas vežėjas arba viena vežėjų grupė;
- ii) jei nustatoma, kad tos paslaugos atitinkamuose tiesioginiuose ruožuose teikimas darytų didelę įtaką panašių geležinkelio paslaugų perspektyvumui, arba
- iii) jei paaiškėja, kad paraiškoje nurodytomis paslaugomis siekiama tose susisiekimo linijose tik pelningiausių paslaugų.

Tai, kad operatorius siūlo mažesnes kainas negu kiti kelių ar geležinkelio transporto vežėjai, arba tai, kad toje susisiekimo linijoje paslaugas jau teikia kiti kelių ar geležinkelio vežėjai, savaime negali būti pagrindas atmesti paraišką.

5. Leidimą išduodanti institucija gali atmesti paraiškas tiksliai dėl priežasčių, suderinamų su šiuo reglamentu.

6. Jei tvarka, kuria siekiama šio straipsnio 1 dalyje numatyto susitarimo, neduoda leidimą išduodančiai institucijai galimybės priimti sprendimą dėl paraiškos, klausimą per 3 dalyje nustatytą terminą galima perduoti Komisijai.

7. Po konsultacijų su suinteresuotomis valstybėmis narėmis, Komisija per šešias savaites priima sprendimą, kuris įsigalioja per 30 dienų nuo jo pranešimo atitinkamoms valstybėms narėms.

8. Komisijos sprendimas taikomas tol, kol atitinkamos valstybės narės susitaria.

9. Leidimą išduodanti institucija, užbaigusi šiame straipsnyje nustatytą procedūrą, apie savo sprendimą praneša visoms 1 dalyje nurodytoms institucijoms, pasiūsdama joms bet kurio leidimo kopiją; tranzitinių valstybių narių kompetentingos institucijos gali nurodyti, kad jos nepageidauja, jog joms būtų atsiųstas toks pranešimas.

8 straipsnis

Leidimų suteikimas ir pratęsimas

1. Atlikus 7 straipsnyje nurodytą procedūrą, leidimą išduodanti institucija išduoda leidimą arba oficialiai tą paraišką atmeta.

2. Paraiškos atmetimas turi būti pagrindžiamas. Valstybės narės užtikrina, kad paraiškos nepatenkinus transporto įmonėms būtų suteikta galimybė pareikšti protestą.

3. Paraiškoms leidimų galiojimo terminui pratęsti ar sąlygoms, pagal kurias leidime nurodytos paslaugos turi būti teikiamos, pakeisti *mutatis mutandis* taikomas 7 straipsnis.

Nelabai ženkliai keičiant paslaugos teikimo sąlygas, ypač sureguliuojant vežimo kainas ir tvarkaraščius, leidimą išduodančiai institucijai tereikia apie tai pranešti atitinkamoms valstybėms narėms.

Atitinkamos valstybės narės taip pat gali susitarti, kad dėl paslaugos teikimo sąlygų pakeitimų sprendžia vien tik leidimą išduodanti institucija.

9 straipsnis

Leidimo galiojimo pasibaigimas

1. Nepažeidžiant Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 ⁽¹⁾ 14 straipsnio, leidimas teikti reguliarią paslaugą baigia galioti galiojimo terminui pasibaigus arba praėjus trims mėnesiams po to, kai leidimą išduodanti institucija gauna iš jo turėtojo pranešimą apie ketinimą neteikti tos paslaugos. Tokiame pranešime turi būti pateikti atitinkami motyvai.

⁽¹⁾ 1969 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 dėl valstybių narių veiksmų, susijusių su įsipareigojimais, neatskiriama nuo viešosios paslaugos geležinkelio, kelių ir vidaus vandens transporto srityje sąvokos (OL L 156, 1969 6 28, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1893/91 (OL L 169, 1991 6 29, p. 1).

2. Išnykus kokios nors paslaugos paklausai, 1 dalyje nurodytas terminas sutrumpinamas iki vieno mėnesio.

3. Leidimą išduodanti institucija informuoja kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingas institucijas apie tai, kad leidimo galiojimo terminas yra pasibaigęs.

4. Leidimas švytuoklinei paslaugai keleivių neapgyvendinant baigia galioti jo turėtojo pranešime, pasiūstame leidimą išduodančiai institucijai, nurodytą dieną.

5. Leidimo turėtojas apie paslaugos panaikinimą jos naudotojams praneša prieš mėnesį atitinkamu viešu skelbimu.

10 straipsnis

Vežėjų įsipareigojimai

1. Išskyrus *force majeure* aplinkybes, kol nesibaigia leidimo galiojimo terminas, reguliarios paslaugos teikėjas imasi visų priemonių, kad garantuotų vežimo paslaugą, atitinkančią tęstinumo, reguliarumo ir pajėgumo reikalavimus, ir laikosi kitų kompetentingos institucijos pagal 5 straipsnio 3 dalį nustatytų sąlygų.

2. Vežėjas viešina paslaugos maršrutą, autobusų sustojimo vietas, tvarkaraštį, važiavimo kainas ir vežimo sąlygas, jeigu jos nėra nustatytos įstatymu, taip, kad užtikrintų, jog tokia informacija yra lengvai prieinama visiems naudotojams.

3. Nepažeisdamos Reglamento (EEB) Nr. 1191/69, atitinkamos valstybės narės, bendru susitarimu ir susitarusios su leidimo turėtoju, gali keisti reguliarios paslaugos teikimo sąlygas.

III SKIRSNIS

VIENKARTINĖS PASLAUGOS, ŠVYTUOKLINĖS PASLAUGOS KELEIVIUS APGYVENDINANT IR KITOS PASLAUGOS, KURIOMS LEIDIMAS NEREIKALINGAS

11 straipsnis

Kontrolės dokumentas

1. 4 straipsnio 1 dalyje nurodytos paslaugos teikiamos turint kontrolės dokumentą.

2. Kontrolės dokumentą sudaro kelionės lapas ir kelionės lapo vertimų rinkinys.

3. Vežėjas, teikiantis vienkartinės paslaugas ir švytuoklines paslaugas keleivius apgyvendinant, kelionės lapą užpildo prieš kiekvieną kelionę.

4. Kelionės lape nurodoma bent jau ši informacija:

- a) paslaugos tipas;
- b) pagrindinis maršrutas;
- c) švytuoklinės paslaugos keleivius apgyvendinant atveju – trukmė, išvykimo ir sugrįžimo datos ar dienos, išvykimo ir paskirties vietovės bei įlaipinimo ir išlaipinimo punktai;

d) paslaugą teikiantis (-ys) vežėjas (-ai).

5. Kelionės lapų knygomis aprūpina valstybės narės, kurioje transporto įmonė yra įsisteigusi, kompetentingos institucijos arba tų institucijų paskirtos organizacijos.

6. Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, nustato kontrolės dokumento pavyzdį ir naudojimosi juo tvarką.

12 straipsnis

Vietinio pobūdžio ekskursijos

Tarptautinių švytuoklinių paslaugų keleivius apgyvendinant arba tarptautinių vienkartinių paslaugų kontekste vežėjas gali teikti vienkartinės paslaugas (vietinio pobūdžio ekskursijas) kitoje valstybėje narėje negu ta, kurioje jis yra įsisteigęs.

Tokios paslaugos skiriamos ten negyvenantiems keleiviams, kuriuos anksčiau atvežė tas pats vežėjas pagal vieną iš pirmoje pastraipoje paminėtų tarptautinių paslaugų, ir jos turi būti teikiamos ta pačia arba kita to paties vežėjo arba tos pačios vežėjų grupės transporto priemone.

IV SKIRSNIS

VEŽIMO SAVO SĄSKAITA VEIKLA

13 straipsnis

1. 2 straipsnio 4 dalyje apibrėžtoms vežimo savo sąskaita kelių transportu veiklai jokia leidimų sistema netaikoma, bet taikoma sertifikatų sistema.

2. Kitokiai vežimo savo sąskaita kelių transportu veiklai, kuriai netinka 2 straipsnio 4 dalies apibrėžimas, reikia leidimų pagal 5–10 straipsnius.

3. 1 dalyje numatytus sertifikatus išduoda valstybės narės, kurioje ta transporto priemonė yra įregistruota, kompetentinga institucija, ir jie galioja visai kelionei, įskaitant tranzitą.

Jie turi atitikti Komisijos po konsultacijų su valstybėmis narėmis nustatytą pavyzdį.

V SKIRSNIS

KONTROLĖS PRIEMONĖS IR NUOBAUDOS

14 straipsnis

Važiavimo bilietai

1. Keleiviai, kurie naudoja reguliarią paslaugą, išskyrus specialias reguliarias paslaugas, arba švytuokline paslauga, per visą kelionę turi turėti individualius arba kolektyvinius važiavimo bilietus, kuriuose nurodoma:

- išvykimo ir paskirties vietos, o prirėkus ir atgalinė kelionė,
- bilieto galiojimo trukmė,
- vežimo kaina ir tuo atveju, kai keleiviai yra sumokėję už apgyvendinimą, bendra kelionės kaina, įskaitant apgyvendinimą, bei apgyvendinimo sąlygas.

2. 1 dalyje numatytas važiavimo bilietas pateikiamas visų įgaliotų tikrinančių pareigūnų prašymu.

15 straipsnis

Tikrinimas kelyje ir įmonėse

1. Leidimas arba kontrolės dokumentas laikomas transporto priemonėje ir pateikiamas visų įgaliotų tikrinančių pareigūnų prašymu.

4 straipsnio 2 dalyje apibūdintų paslaugų atveju kontrolės dokumentą atstoja sutartis arba jos patvirtinta kopija.

2. Tarptautiniam keleivių vežimui tolimojo susisiekimo ir miesto autobusus naudojančios vežėjos leidžia atlikti tikrinimus, kurie užtikrintų, kad veikla vykdoma be pažeidimų, ypač susijusių su vairavimo ir poilsio trukmės reikalavimais. Įgyvendinant šį reglamentą, įgalioti tikrinantys pareigūnai turi teisę:

- a) tikrinti apskaitos knygas ir kitus dokumentus, susijusius su transporto įmonės veikla;
- b) vietoje (patalpose) daryti apskaitos knygų ir dokumentų kopijas ar išrašus;
- c) pateikti į visas transporto įmonės patalpas, teritorijos vietas ir transporto priemones;
- d) reikalauti, kad jiems būtų pateikiama visa apskaitos knygose, dokumentuose ar duomenų bazėse esanti informacija.

16 straipsnis

Savitarpio pagalba

1. Valstybės narės paprašytos teikia kitoms atitinkamoms valstybėms narėms visą turimą informaciją apie:

- šio reglamento nuostatų ir kitų Bendrijos taisyklių tarptautinio keleivių vežimo tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais srityje pažeidimus, kuriuos jų teritorijoje padarė vežėjos iš kitos valstybės narės, ir paskirtas nuobaudas,
- pačių vežėjų paskirtas nuobaudas už pažeidimus, padarytus kitos valstybės narės teritorijoje.

2. Leidimą išduodanti institucija panaikina leidimą, jei jo turėtojas nebesilaiko sąlygų, kuriomis remiantis buvo išduotas tas leidimas pagal šio reglamento nuostatas, ypač jei to prašo

valstybė narė, kurioje vežėjas yra įsisteigęs. Ši institucija apie tai nedelsdama informuoja atitinkamų valstybių narių kompetentingas institucijas.

3. Valstybių narių kompetentingos institucijos uždraudžia vežėjui pagal šio reglamento nuostatas teikti tarptautines keleivių vežimo paslaugas, jei jis pakartotinai rimtai pažeidžia kelių eismo saugos taisykles, ypač tas, kurios taikomos transporto priemonėms bei vairuotojų vairavimo ir poilsio laikui.

VI SKIRSNIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

Šio reglamento įsigaliojimo dieną esantys leidimai paslaugoms ir toliau galioja, kol pasibaigs jų galiojimo terminas, jeigu toms paslaugoms reikia leidimo.

18 straipsnis

Valstybių narių susitarimai

1. Valstybės narės gali sudaryti dvišalius ir daugiašalius susitarimus dėl papildomo šio reglamento reglamentuojamų paslaugų liberalizavimo, ypač dėl leidimų sistemos ir dėl kontrolės dokumentų paprastinimo ar panaikinimo.

2. Apie visus susitarimus, sudarytus pagal šio straipsnio 1 dalį, valstybės narės informuoja Komisiją.

19 straipsnis

Įgyvendinimas

Iki 1992 m. birželio 1 d. ir pasitarusios su Komisija, valstybės narės imasi reikiamų priemonių šiam reglamentui įgyvendinti ir apie tokias priemones praneša Komisijai.

Valstybės narės imasi priemonių, susijusių konkrečiai su jo laikymosi tikrinimo būdais ir taikomomis nuobaudomis pažeidimo atveju. Jos užtikrina, kad visos tokios priemonės būtų taikomos nediskriminuojant vežėjų dėl pilietybės ar steigimosi vietos.

20 straipsnis

Komisijos pranešimas ir siūlymas

1. Iki 1995 m. liepos 1 d. Komisija pateikia atskaitą Tarybai apie šio reglamento įgyvendinimą. Iki 1996 m. sausio 1 d. ji pateikia Tarybai pasiūlymą priimti reglamentą dėl procedūrų supaprastinimo, įskaitant, atsižvelgus į ataskaitos išvadą, leidimų panaikinimą.

2. Iki 1997 m. sausio 1 d. Taryba kvalifikuotąja balsų dauguma nusprendžia dėl šio straipsnio 1 dalyje minėto Komisijos pasiūlymo.

21 straipsnis

Panaikinimai

1. Šiuo reglamentu Reglamentai Nr. 117/66/EEB, (EEB) Nr. 516/72 ir (EEB) Nr. 517/72 panaikinami.

2. Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

22 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1992 m. birželio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1992 m. kovo 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

Jorge BRAGA DE MACEDO

PRIEDAS

2 straipsnio 3.1 dalies d punkte nurodytos paslaugos

Šias paslaugas sudaro:

1. Uždarų durų kelionės, t. y. paslaugos, teikiamos naudojant tą pačią transporto priemonę, kuri veža tą pačią keleivių grupę per visą kelionę ir parveža ją į jos išvykimo vietą.
 2. Paslaugos, apimančios kelionę su keleiviais iš išvykimo vietos į paskirties vietą ir paskui kelionę tuščiomis į transporto priemonės išvykimo vietą.
 3. Paslaugos, pradedamos kelione tuščiomis iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę, kurios teritorijoje įlaipinami keleiviai, su sąlyga, kad tie keleiviai:
 - suburiami į grupes pagal vežimo sutartis, sudarytas prieš jų atvykimą į šalį, kurioje jie įlaipinami,
 - buvo anksčiau atvežti to paties vežėjo pagal 2 punkte nustatytas sąlygas į šalį, kurioje jie vėl įlaipinami ir iš tos šalies išvežami, arba
 - buvo pakviesti į kitą valstybę narę, vežimo išlaidas apmokant juos pakvietusiam asmeniui. Keleiviai turi sudaryti vienalytę grupę, kuri neturi būti sudaryta tiksliai dėl pačios kelionės.
-